

1. Křesťanská du - še, k Pá-nu se dí - vej, o je-ho lás - ce ži - vě roz-jí - mej:

A - by tě vykoupil, smrt těžkou podstoupil, když pro te - be při - šel z ne - be.

2. Uvaž tu lásku Ježíše Krista:
V paměť své smrti hostinu chystá;
dříve, než dokonal, z nebe nám pokrm dal
těla svého tajemného.
3. V předvečer smrti za tebe prosí,
krůpěje krve skráně mu rosí;
zrádce, hle, blíží se, líbá tvář Ježíše,
Mistra svého nevinného.
4. Když Pán přichází k svatému městu,
před sebou vidí křížovou cestu;
všemocný Stvořitel, národů učitel
k naší spáse vydává se.
5. Bolestné muky Spasitel tichý
pokorně přijal za naše hříchy;
odsouzen k smrti jde, v nebi jenž kraluje,
roven Otcí slávou, mocí.
6. Za lid svůj hříšný Beránek Boží
na hlavě nese korunu z hloží.
Oběť tu rozjímej, Ježíši vděčně dej
srdce celé v lásce vřelé.
7. Zástup se rouhá božskému Pánu,
on tiše snáší posměch a hanu;
na smrt jde Boží Syn, ten, jehož cherubín
v nebi zdraví písní slávy.
8. Ejhle, již Kristus v bolestné muce
rozepjal na kříž zraněné ruce.
Pozvedni oči své, k sobě tě vlídně zve
v smrti chvíli Ježíš milý.
9. Vznešený vládce nebeské říše
dotrpěl za nás na kříži tiše.
Ze smrti slavně vstal, z nás tíži hříchu sňal
Spasitel náš, Pán a Bůh náš.

- 10.** Jak jen ti díky, Pane, mám vzdáti?
Ze hříchů chci se upřímně káti;
já krev tvou neznam, k tobě se navrátím,
k Otci svému nebeskému.

2. U - važ tu lás - ku Je - ží - še Kris - ta: V paměť své smr - ti hos - ti - nu chys - tá;

dří - ve, než do - konal, z ne - be nám pokrm dal tě - la své - ho ta - jem - né - ho.

3. V předvečer smr - ti za te - be pro - sí, krů - pě - je kr - ve skrá - ně mu ro - sí;

zrád - ce, hle, blí - ží se, lí - bá tvář Je - ží - še, Mis - tra své - ho ne - vin - né - ho.

4. Když Pán přichá - zí k sva-tému měs-tu, před sebou vi - dí kří - žovou ces - tu;

vše-mocný Stvoři-tel, ná - ro-dů u-či-tel k na - ší spá - se vy - dá - vá se.

5. Bo-lestné mu - ky Spa-si-tel ti - chý po - korně při - jal za na-še hří - chy;

od - souzen k smrti jde, v ne - bi jenž kraluje, ro - ven Ot - ci slá - vou, mo - cí.

6. Za lid svůj hříš - ný Be - ránek Bo - ží na hlavě ne - se ko - runu z hlo - ží.

O - běť tu roz-jímej, Je - ží-ši vděčně dej srd - ce ce - lé v lás-ce vře - lé.

7. Zá-stup se rou - há bož-skému Pá-nu, on ti-še sná - ší po-směch a ha - nu;

na smrt jde Bo-ží Syn, ten, je-hož cherubín v ne-bi zdra-ví pís - ní slá - vy.

8. Ej - hle, již Kris - tus v bo - lestné mu - ce ro - zepjal na kříž zra - něné ru - ce.

Po - zvedni o - či své, k so - bě tě vlídně zve v smr - ti chví - li Je - žíš mi - lý.

9. Vzne - še - ný vlád - ce ne - beské ří - še do - tr - pěl za nás na kří - ži ti - še.

Ze smrti slavně vstal, z nás tí - ži hříchu sňal Spa - si - tel náš, Pán a Bůh náš.

10. Jak jen ti dí - ky, Pa-ne, mám vzdá-ti? Ze hříchů chci se u - přimně ká - ti;

já krev tvou nezradím, k to-bě se navrátím, k Ot-ci své-mu ne-bes-ké - mu.